

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Afera Schnaebele.

Veliko prahu napravila je ta zadeva po vsej Evropi in z veseljem beležimo, da vsi inozemski časopisi obsojajo Nemčijo in njeno nekvalifikovano postopanje. Listi, ki sicer nikakor niso bili Francoske prijazni, protestujejo sedaj v imenu omike in civilizacije proti nemškemu nasilstvu, proti nemški aurovosti. Tako pišejo „Times“, da se ravnanje s Schnaebelem nikakor ne more opravičiti, tudi tedaj ne, ko bi bilo dognano, da je bil zapleten v protinemško agitacijo. Postopanje Nemčije o tej zadevi je flagrantno rušenje mejnarodnega prava, katero se more popraviti le s tem, pa se Schnaebele takoj izpusti, nemški komisar Gautsch pa ostro kaznuje.

„Pall Mall Gazette“, ki nikdar ni bila Francoske naklonjena, piše še hujše. Ona zmatra afero Schnaebele za „atentat na mejnarodno pravo“, za pravi pravcati „casus belli“, izzvan z nemške strani, posebno tedaj, ako se dokaže, da je bil Schnaebele zvaljen v zasodo.

Ruski listi so vsi na strani Francoske, vsi obsojajo Nemčijo, ki s takimi čini izživa in draži Francijo. „Novoje Vremja“ spomina na Beneditti-jev slučaj 1870. leta, ki je sprožil nemško-francosko vojno, in misli, da se more vojna izcimiti tudi iz takega dogodka, kakor je nezakonita in v nebo kričeča aféra Schnaebele. Rusk pregovor pravi, da se je „Moskva s svečo za jedno kopejko zažgala“, ravno tako utegne sicer maloznani Schnaebele biti povod velikemu boju. V enakem zmislu pišejo španski in belgijski listi. Vse nemškočasopisje odločno obsoja Nemčijo in njeno odurno postopanje, s katerim je tako brezozirno rušila mejnarodno pravo. Znamenito je, kar v tej zadevi piše „Petersb. Vedomosti“, rekoči, da je ta dogodek jako grd, a popolnem ukoreninjen v pruske naravi. Že stari Friderik ropal je svoje grenadirje iz tujih dežel siloma. Sedanji dogodek pa je jako opasen zaradi posledic, ker bi utegnil biti povod velikej vojni.

Nemške politike žalostna morala pa se nam pokaže v pravi luči, ako ta dogodek podrobneje pregledamo. Odkar so Nemci začeli iz Alzacije in

Loreni iztiravati Francoze in je slednjim bivanje v rečenih pokrajinah sploh zabranjeno, se je napetost mej obema državama še poostрила in odnošaji so že taki kakor v vojnem času. Na mejnih postajah se jako strogo pazi na potovalce in zelo skrbno se pregledujejo potni listi. Izmej najvažnejših mejnih postaj pa je baš ona v Pagny sur Moselle, na kateri je imel nadzorstvo sedaj mnogoimenovani Schnaebele, mož izredne energije in bistrumnosti. Policijski komisar Schnaebele poznal je deželo in ljudi, kakor nihče drugi, zasačil je par roparjev in morilcev, katere so že dolgo zaman iskali, bil v obče možak, o katerem celo nemški listi pišejo, da ima nenavadno bister vid in je večak prve vrste. Ker je vrhu tega popolnem vešč nemškemu jeziku in vsem vojaškim stvarim, jo naravno, da je prečrtal marsikatero nemško nakano francoske vladni pa naznanjal vsak važnejši dogodek v Alzaciji in Loreni.

Tak mož bil je Nemcem na potu in sklenili so, znebiti se ga na vsak način. To so tudi storili, ne oziraje se na obstoječe mejnarodne običaje in dogovore. Ravnali so tudi v tem slučaju po svojem gaslu „Macht geht vor Recht.“ Soglasna obsodba tega nasilstva v vsem evropskem časopisju, previdni a vendar odločni koraki Francoske bodo naposled najbrže toliko uplivali, da se bode Schnaebele zopet izpustil, a Nemci bodo pri tem imeli vsaj ta dobiček, da bodo mej tem utihotali v Francosko nekoliko svojih vohunov in ogleduhov. Tako vsaj stvar tolmačijo nekateri, sicer dobro poučeni listi.

Afera Schnaebele, bodi njena končna rešitev kakeršna koli, ima vsekako mnogo poučnega v sebi. Pokazala je nemško lokavost in brezozirnost za mejnarodne dogovore, pokazala pa tudi, da ves omikani svet soglasno obsoja tako postopanje, katero, izimši nemško-židovske liste, nema nobenega zgovornika.

Po sedanjem razvitku te zadeve sklepajo razni listi, da se bode vse gladko uravnalo in da mir ni v nevarnosti. To mnenje je pač optimistično, kajti pri sedanjem položaju je vse le od danes do jutri. Pokojni Beaconsfield je 1877 l. tudi v parlamentu javno trdil, da vsaj dve leti vojne ni pri-

čakovati. Njegove besede so pomirljivo uplivala na evropske borze, a ne dolgo, kajti jednega ali dva dni pozneje izdal je ruski car znani manifest, ki je bil začetek rusko-turške vojni. Dokler sta Alzacija in Lorena preporno jabolko mej Francijo in Nemčijo, so vsa zagotovila, da mir ni v nevarnosti, le besede, ki so pa tako prazne. Zakor žepi davkoplačevalcev.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. aprila.

Gališki Rusi se že dalj časa poganjajo za rusko gimnazijo v Przemyslu in jedno rusko učiteljsko. Poljaki pa jim vedno delajo ovire, ker bi radi sami gospodarili v deželi. Te dni sta bila deželni poslanec Romančuk in vseučiliški profesor dr. Ogonovski v avdijenci pri grofu Taffeu in dr. pl. Gautschu in jima sporočila želje Rusinov v tej stvari. Ministra sta prijazno vspregledala ruska vodji in obetala, da se bode vlada ozirala na opravičene ruske želje.

Vnanje države.

Bolgarska regenta Stambulov in Mutkurov bodeta najbrž pohodila še Slivno, Šumlo, Varno, Ruščuk in Trnovo, od koder se bosta vrnila v Sofijo. — Velicega sebranja regentstvo ne misli še sklicati, ker se je preverilo, da bi z volitvijo kneza ne bilo nič. Malo sebranje se snide sredi maja.

Oblastva na **ruskem** Poljskem so jako omejena izdavanje certifikatov tujim delavcem. Iztiravajo pa tuje delavce, kateri nemajo nobenega stalnega dela in se le potikajo po Poljskem. — V Peterburgu vrši se sedaj sodnja obravnava zaradi atentata na carja. Zatoženih je 15 oseb, 3 ženske, 9 dijakov, 2 poljska plemenitnika in 1 lekar. Vsi moški zatoženci so mladi, najstarejši je samo 26 let star. Obravnava bode trajala 4 dni.

Schnaeblova aféra še ni rešena, in se še ne ve, kako se bode rešila. **Nemci** si bodo seveda jako prizadejali, ko bi mogli odbržati v zaporu francoskega policijskega komisarja. Kakor celo nekateri francoski listi priznavajo, se je Schnaebele res pečal z vohunstvom in je francosko vlado jako točno poučeval o vsem, kar so Nemci ukrenili ali storili v Loreni. „Figaro“ pravi, da bi bilo neumno tajiti, kar je resnica. Schnaebele je bil jeden najboljših „agents de renseignements“. Mnogokrat je poslal koristna poročila v Pariz. Ko bi tega ne bil

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Deseto poglavje.

(Dalje.)

Kolikor nepomenljivo je vse to bilo, vendar je vse vrelo v tesnih mejah male prodajalnice. Nekaj minut je vladala splošna zmešnjava, katero je Roza nema opazovala, ker v svojej slabosti ni nikakor pomagati mogla. Nazadnje so iz zadnje sobe Mabeli prinesli stol. Brez klobuka in plašča se je gospica na njem kmalu udomačila ter na kolena vzela Murraya, ki se je počasi umiril. Alik se je lepo zahvalil za nizek stolček, katerega so mu ponudili; usedel se je prav nasproti Rozi ter jo je z radovednostjo in očitnim začudenjem ogledoval.

Jedino skrb je Mabeli delala usoda nje kočijaža; a ta je kmalu popolnoma nepoškodovan, pa ves žalosten prikazal se pri vratih ter jej poročil, da sani nje očeta v kosih na tlaku leže.

„Nič ne dé, Donald,“ odvrnila je Mabel nagloma, „da smo se le mi srečno rešili.“

„Gospica, kaj pa naj storim?“ vprašal je mož, „kako pa pojedete domov?“

„Kaj se je zgodilo s konjema?“ vprašala je Mabel le težko se zdržeč smeja nad obupnim obrazom nesrečnega kočijaža.

„Gospica! konja sta tam doli v ubornem hlevu. Pa tu v okolici ni nobenih sanij, zares prav nobenih, ki bi bile vam in mladima gospodičema spodobne. Bojim se, gospod Henrik bode kar divjal, izvedevši, da se nam je vse na sto in sto koscev razdrobilo.“

„Oh, to naj te nikar ne skrbi!“ rekla je Mabel blagorčno. „Donald, ti si storil vse, kar je bilo mogoče. In gospod Henrik bode storil vse, da nas srečne zopet doma vidi.“ Slišavši, da se konja nesta bila kar nič poškodovala ter se strahu popolnem iznebila, ukazala je Donaldu, naj ja pelje domov in naj poroči rodovini, kaj se je pripetilo, potem se pa naj povrne z vozom po njo in po otroka.

Kočijaž se je obotavljal ter strahoma se izrekel, da bode pač dolgo trpelo, predno se to zgodi, dolgo zlasti zato, ker kolesa po snegu slabo teko. Ob istem času se je kočijaž tudi oziral po temačni prodajalnici, prav tako, kakor bi hotel reči, to približišče je kaj nespodobno njegovej mladi gospo-

dinji. Mabel je dobro razumela njegovo obotavljanje ter je rekla, da je pripravljena ostati tu v prodajalnici, dokler bode treba. „To je,“ nadaljevala je obrnivši se z odkritosrčno uljudnostjo h gospe Hopovej, „če nam naša dobra prijateljica dovoli, toliko časa ostati.“

Bledo, otrpno obličje postalo je kaj priščno, ko je na to prošnjo odgovorivši s kratkimi besedami izrazila željo, naj bi se v nje ubornem bivališči boljše ko mogoče ustanovili.

Tega zagotovivši se, je Mabel odpustila kočijaža; a ko je ravno mislil zapustiti prodajalnico, poklicala ga je nazaj ter mu rekla: „Donald, reci tudi Lidiji, naj bi prišla s teboj ter Murrayu prinesla črevljičke in moje sukneno ogrinjalo.“

„Mati!“ vzkliknila je Roza, ki je oni trenotek, ko so se duri zaprle, globoko zasopla ter z glasom dolgo zatrtih občutkov rekla: „Mati, ona je! Gospica Mabel je!“

Mabel se je ozrla ter je vsa začudena pogledala bolnega otroka, ki jo je bil izpoznal.

„Tetka!“ rekel je Alik Mabeli se približavši ter jej na pol tiho zašepetaje: „rad bi vedel, ali je ta deklica Roza, Lidijina sestra Roza!“

Po čem pa tako sklepaš?“ vprašala je Mabel glasno, pogledavši Rozo, ko je tako govorila.

storil, bil bi slab uradnik in patrijot. K sreči imamo še spretnih in pogumnih domoljubov, ki za Francijo nabirajo izvestja, ki bodo v vojni koristna. Ko bi Schnaeble ne bil nabral mnogo gradiva in o vsem poučeval francoske vade, ne bil bi storil svoje dolžnosti. Nemci delajo ravno tako. „Autorite“ pa piše, da je bil Schnaeble agent generala Boulangerja, katerega je poučeval o dogodkih v Alzaciji in Lorenu. Vojno ministerstvo mu je dalo denarja na razpolaganje, da je svoje agente plačeval. Več njegovih agentov so nedavno zaprli. Pri hišnih preiskavah v Alzaciji prišla so oblastva na sled Schnaeblevemu delovanju in ga zategadelj ukazala zapreti. — Če je tudi to vse resnično, pa vender postopanje nemške policije še ni opravičeno. Pravilno bi bilo, ko bi ga bili prišli na nemški zemlji, kadar bi bil sam popolnem iz svojega nagiba prestopil mejo. Z zvijačo izvajati ga čez mejo, je pa proti mejnarnemu pravu. — Pariški dopisnik angleškega lista „Times“ piše, da je Schnaeble že sedeset let star in more rabiti samo jedno roko. Ko je bil še že lezniški uradnik, rešil je jednega popotnika gotove smrti. Kolo železniškega voza je pa njemu tedaj odtrgalo pol roke. Iz tega sklepa dopisnik, da se Schnaeble ni mogel dolgo braniti proti dvema policistoma in tedaj ni prav verjetno, da bi se bil izvil nemškima policistoma in ubežal na francoska tla. Kakor se da sklepati iz poslednjih poročil iz Pariza in Berlina, bodo Nemci najbrž izpustili Schnaebla.

Francoska vlada je bila razpustila Marseillski občinski zbor, kjer se je ob obletnici komunne bil izrekel, da odobrava postopanje komunardov, in razpisala nove volitve. Socijalisti so se nadejali, da bodo pri novih volitvah zopet voljeni prejšnji mestni odborniki toda so se zmotili. V nedeljo so bile volitve. Socijalisti dobili so samo 4800 glasov, zmerni republikanci 19.000 in monarhisti 14.000 glasov. Devet odbornikov je voljenih, za devet so pa ožje volitve. Noben socijalist ni prišel v ožjo volitev.

„Pol. Cor.“ piše se iz Rima, da je prišel s prenovljenjem **italijanskega** ministerstva nov duh v politično in parlamentarno življenje. Meji ministri vlada največja sloga. Nov minister notranjih zadev Crispi obrača posebno pozornost zboljšanju zdravstvenih razmer v Napli, zlasti hoče zboljšati zdravstveno policijo. Vojni minister Bertole-Viale pripravila načrt zakona, da se pomnoži konjica in število konj pri topništvu. Zbornici je že naznanil, da bode osnoval za afriško ekspedicijo posebni voj, ker se je pokazalo, da je težavno postopati s sedanjimi ekspedicijskimi četami, ki so sestavljene iz raznih polkov. Ministra javnih del in pravosodja si prizadevata odpraviti razne nedostatke v njih resortu. Parlament deluje z veseljem in strankarskih razporov ni.

Angleški general lord Wolseley je preteklo soboto v klubu angleških časnikarjev v dolgem govoru slavil angleško vojno silo. Anglija lahko sedaj pošlje na bojišče dva cela voja in divizijo konjice. Toliko vojske že Anglija ni imela na bojišči od Marlboroughovih časov. Toliki vojski ni zapovedoval Wellington in v Krimski vojni je Anglija imela jedva polovico toliko vojakov. Anglija je sedaj varna, da noben sovražnik ne bode udril v njeno ozemlje. General je pač malo preoptimistično sodil moč angleške vojske.

Ustaja v **Afganistanu** se hitro širi in dvomi se že, če se bode mogel vzdržati emir. Ustaši so poslali sela v Merv, da bode poprosil ruske pomoči. Ker Rusija ne bode mogla dolgo trpeti, da bi ob njenih mejah vladali taki neredi, prisiljena bode poseči v afganske zadeve. Poleg tega se jej pa ponuja priložnost sedaj prisvojiti si Herat z

okolico, najlepši in najrodovitnejši kraj v Srednji Aziji.

Dopisi.

Iz Bohinja 26. aprila. [Izv. dop.] Dopis iz Bleda v „Slov. Narodu“ z dne 23. t. m., nas je čudom iznenadil, da imamo Gorenjci tolikega dobrotnika in tako močnega diktatorja Kranjske obrtniške družbe. Kdo bi mislil, da tako blaga duša živi med nami; ki sedaj Blejcem obeta ves les za novo cerkev brezplačno oskrbeti, ceste s tujim denarjem delati in „frate“ odpreti. Oj srečni kmet, prišla je zlata doba, kmalu se bo med in mleko cedilo iz jezera! Ako je tako, zavidamo Vam toliko srečo in priporočamo, le izvolite Janeza Mallnerja in njega pristaše, še celo Poc naj mu dá glasove od vseh štirih zvonov.

A žalibog, da to ni istina, vse njega obetanje so le stopnice na županov stol, in to Vam toliko gotoveje trdimo, ker poznamo Janeza Mallnerja, katere vrste tiček je.

Čuditi, jako čuditi se je prevari, s katero je Blejsko duhovščino tako na svojo stran pridobil, kar se je že pri prejšnji volitvi pokazalo. Skoro bi rekel, da to ni mogoče, ali na svetu je vse mogoče. Že pri prejšnji volitvi se je slišalo, da so Blejci prisiljeni Janeza Mallnerja voliti županom, ker ga nema Bled za županov stol sposobnega moža!!!

O nesrečno 19. stoletje! Kaj bi začeli, ako bi še Mallnerja ne bilo? Druzega bi ne ostajalo kot naročiti župana po poštnem povzetju od drugod. Mislimi je, da so dotični na veliko soboto posvetili s svečami, da je lahko vsakdo videl, kaj je „schwefel.“

Ker se Janez Mallner kaže tolikega dobrotnika s svojimi obljubami, ga opominamo Bohinjeci, naj poprej, predno Blejcem dá les za novo cerkev, nam vrne tistega, katerega je nam dolžen že 3 leta.

Leta 1884. je Janez Mallner od „Touristen kluba“ za gotov denar prevzel, da postavi pod „Črna prst“ hišo, ki bo za prenočišče. Na mestu, kjer stoji hiša, ima občina okrog in okrog gozd. Dogovorjeno je bilo z njim in Henrikom Mallnerjem, da bode toliko lesa, kolikor ga on potrebuje za hišo, občina dobila v nižavi v takem kraju, kjer si ga izbere.

Hiša se je postavila, a da bi kdo les vrnil občini ni ne duha ne sluha. Občina je opominjevala pismeno oba, naj se ji les odkaže ali plača, a Janez Mallner se ne zmeni. Občinski zastop je sklenil vso zadevo advokatu izročiti.

Poglejte take so tiste sladke besede, katere se končno s pravdo končajo. Zatorej Blejci, vzdramite se in nikar se ne dajte zapeljati po tem ali onem, in volite županom moža, ki je značajan, po katerem se steka gorenjska kri in mu bije srce: vse za vero, dom in cara.

Od beneške meje 25. aprila. (Nekaj o beneških Slovencih. II.) (Konec.) In če zraven gornjih zgodovinskih podatkov še pomislimo, da so se celo beneški Slovenci nekaj časa od 2. aprila l. 1788. kakor „una nazione diversa e separata dal Friuli“ vladali sami; če pomislimo,

da so bili v dolgih stoletjih vsled gorskih naravnih mej popolnem ločeni od drugih Slovencev in da so se v teku tolikih vekov, radi tolikega vsakdanjega občejanja, popolnem priučili italijanskemu elementu, ker je bilo furlansko središče Videm in tudi Čedad v vsakojakem pogledu tudi njihovo središče; če pomislimo, da jim je bila politična usoda veliko milejša, kakor pa nam in da je bila zelo zavisna od politične usode severne Italije, — tako bomo prav lahko umeli: zakaj so bili tudi beneški Slovenci v l. 1848. in 1866. tako naidušeni za zedinjeno Italijo, da se je po vseh gorah in dolinah beneške Slovenije razlegala pesen:

Predraga Italija,
Preljubi moj dom,
Do zadnje moje ure
Jest ljubu te bom.
Si v kjetnah živiela
Objokana vsa,
Na dikla špotljiva
Do zdaj ti si bla.
Raztargi te kjetne,
Obriši suzo,
Gor vzdigni bandiero
V treh farbah lepó.

(Slavia Italiana, pag. 23),

umevno nam bode, zakaj se beneški Slovenci tudi sedaj ne jeze pri sedanjem gospodstvu, zakaj si celo nič ne žele nazaj prejšnje vlade, kajti od vekov že so vezani na sosedni živelj italijanski.

Mnogokedaj se sliši in tudi bere, češ: kako zelo zdihujejo beneški Slovenci. To je suha fraza, kakeršnih kar mrgoli v sedanjej dobi! Beneški Slovenci ne čutijo te potrebe. Ukoreninila se je pri njih italijanska državna ideja, ki je popolnem nadvladala narodno idejo — o čemer porečem kako besedo morda pozneje kedaj. Do le-te italijanske državne ideje je pripomogel v najnovejšem času italijanski denar, ki je „popolnem“ jamčen, mejtem ko se pri našem denarju izgublja sedaj skoro vedno okolu 25%. „Naše kraljestvo, naš kralj — so že bolji, kakor pa vaš „njemšk“ denar in „njemšk“ cesár!“ — pravijo, opiraje se na „ažijo“. Besedo „Avstrijca“ poznajo celo malo; za ta izraz pa imajo „Njamac“ (— zopet hrvatice! —), njemška dažela, meja, denar, cesar, ceste itd., po bližnjem furlanskem kopitu „Todesch“. In še nekaj naj opomnim, radi cesar so zelo ponosni na svojo Italijo, — in to so ceste. Kar je res, je pa res: takih cest, kakeršne se zidajo s primerno skromnimi stroški v Italiji, takih cest, pravim, dobimo malokje, ali pa tudi nikjer. O tem ne rečem ni besedice; vsakdo se prepriča lahko sam, če stopi po glavni cesti le nekaj korakov čez mejo. Že oči mu povedo, da je v vse drugi deželi; pri nas se le trosijo tisoči — a naredi se le malo!

Da končam današnji list, ki mi je itak že preveč narastel pod peresom. Iz vsega gornjega, osobito iz njih zavestnejega zgodovinskega kretanja se torej sprevidi, da ima „beneška hvala“ res opravičene in starodavne korenine. Če pa pojenja le-tá „hvala“, tedaj še-le prav objokujemo le-té brate naše, kajti tudi pri njih je malce že posijalo **slovansko** solnce narodne zavesti; čimbolj se bo širila ta zavest, tembolj bo čutil bedo svojo — pod

„Jaz vem, to je ona,“ odvrnil je Alik, besede z zaupnim miganjem potrdil. „Roza je prav toli mala in bolna ter sedi ves dan na blazini v naslonjači.“

Mabel je ustala in stol k Rozi primaknila, Murraya pa si na kolena posadila. „Alik misli,“ rekla je, roko na ročaj Rozinega stola položivši, „to je majhna Roza Hopova. In sedaj se tudi meni to dozdeva,“ pristavila je opazivši veselje, ki je Rozino obličje pri njenih besedah prešinjalo.

Tega ni trebalo dalje potrjevati. Izrekalo je to najočitniše obličje male bolnice, ko je ta opazila, da so se mej seboj spoznali. „Pomislite le,“ zaklicala je materi, ki je tujce neverna pogledovala, „pomislite le, da imam gospico Mabel pred očmi! Kaj poreče Lidija? Oh, mati, kaj pač poreče Lidija, ko se z vozom pripelje!“

Naidušenost otroka je Mabelo močno razveselila in popolnoma pridobila; zato je izrazila svoje čute o ugodni sreči, ki jo je bila v prodajalnico Lidijine matere dovedla; materino srce pa je pridobila s prijaznim sočutjem, s katerim je o spretnosti in zvestobi njene hčere govorila.

Mej tem se je začel Alik prav zoper svojo navado nasproti tujcem z Rozo kaj živo pogovarjati; vpraševal jo je o raznih stvareh ter s tem kazal, kako natanko pozna ukus, navade in značaj bolnega

otroka. Kako zelo se je temu čudila Mabel, ki prav nič ni vedela, koliko močno se je vsled Lidijinega popisovanja nje sestre globokomisleči dečko za njo zanimal.

„Kaj je to tvoja skrižal?“ vprašal je oziraje se na skrižal na široki polici pod oknom; nje obdrgnjeni okvir in kratki skrilni črtnik sta oba najočitnejše pričala, kako pogostoma jo je rabila. „In kaj, toliko ste danes prodali?“ pristavil je kazavši na vrsto števil v kotu. Ko mu je bila obe vprašanji pritrdila, nadaljeval je: „To je tvoje veliko sveto pismo; kaj je toli staro? A to je kaj lepa mala knjižica“, vzkliknil je ter radovedno segel po njeni „Vsakdanji hrani“, ki se je le redkoma tik nje pogrešala. Odprši prvo stran začel je čitati, a podoba je bila, da se mu vsebina ni posebno dopadala, ker je knjigo nagloma v stran vrgel ter se oziral po družih rečeh, ki so ga bolj zanimala.

„Alik, ne vznemirjaj preveč male deklice!“ rekla mu je Mabel, ki se je bila Rozine bledosti in očitne slabosti ustrašila. „Pomisliti moraš, da je bolna in da jej ni ljubo izpraševanje biti.“

„O ne, ne! naj me le izprašuje“, rekla je Roza tako resnobno zanikavši vsakatero slabost, da je Mabel skoro napotila, da nikakor ni dalje ovirala Alikove radovednosti.

Alik je zagledal veliko leseno škatljo ter zrl

nanjo z radovednostjo, ki je očitno rekala, da pozna nje vsebino.

„Tu notri so igrače, kaj ne?“ rekel je bistro Rozo v lice pogledavši; zaman pa je skušal pokrov odpreti.

Roza mu je pritrdila, da ima prav. Iz rok, vzešči mu škatljo, odprla jo je ter iztresla nežne male reči nad široko polico nad oknom, da bi je ložje ogledal.

Alik je sam imel mnogo igrač, a te se niso nikakor mogle meriti z Rozinimi igračami, toli različne, mnogobrojne in lepe so bile. „Tu je lok!“ vzkliknil je, kot bi bil znani predmet zagledal. Popolnoma je narejen in zares čudovito lep. Kje pa je pušica? Kaj Ivan še ni zvršil pušice?“

„Da, sinoči je bil jedno naredil“, odvrnila je Roza, „a bila je pretenka in zlomila se je. Mislim nocoj bode naredil drugo.“

To je tudi Murraya privabilo. Doslej je ves čmern stal v daljavi; sedaj pa se je približal nekaj stopinj, naslonil se na Mabelino koleno, stopil na prste ter je prek Alikove rame lukal lepo igračo. Roza je to opazila, umaknila se prijazno malo v stran ter Murraya naredila prostor mej oknom in seboj. Alik bil bi ga najrajši porinil nazaj ter sam se veselil igrač; a na Rozine prijazne besede je Alik pustil tudi Murraya gledati. (Dalje prih.)

jarmom sedanjega (— to naj se pomni! —) italijanstva. O tem pa najbrže prihodnjic! Bor in Slovani!

Matica Slovenska.

LXXVI odborova seja, dne 27. aprila.

Navzočnih 20 Ljubljanskih odbornikov; predseduje prof. Josip Marn.

Predsednik naznanja, da sta zapisnik o zadnji odborovi seji pregledala in potrdila odbornika Kržič in V. Zupančič, zapisnik o XXII. rednem velikem zboru pa odbornika Kaspret in Kržič, čemur odbor brez dostavka pritrdi.

Prof. Kaspret se odpove odborništvu. Od novoizvoljenih odbornikov ni nihče odklonil odbornišтва.

Častnemu članu Janu Legotu je bila iz predsedništva poslana zborova zahvala za nove dokaze naklonjenosti.

Potem se vršé volitve. Predsednik se umakne ter poprosi, naj starosta dr. Zupanec vodi volitev. Izvoli se po vsikliku dosedanjí prvomestnik prof. J. Marn, kateri nasvetuje, naj se ravno tako izvolita podpredsednika in drugi upravitelji „Slov. Matic“ z odseki vred. Po izvršenih volitvah se zahvaljuje predsednik za vnovič skazano mu čast ter želeč, da bi v bistvenih rečeh ali načelih bili jedini, pravi n. pr.: V čislih nam bodi namen, ki ga ima „Slov. Matica“: narodu našemu k pravi omiki pomagati s primernimi knjigami. Katera omika je prava? Z narodom vsem smo na krščansko-katoliškem stališču; krščansko-katoliški značaj ima vsakateri izmed nas. Ta značaj se ne more zbrisati, se tudi v slovstvu ne sme zanikavati. Na tem stališču nam je skrbeti, da ne zavozimo v novo poganstvo, katero bi imelo mimo starega mnogo večje zadolženje. Česar drugod še le iščejo, v „Matici“ naši že uživamo. Da je narod slovenski v tolikem številu in tako soglasno volil z neduhovni tudi duhovne v odbor, kako veselo je tu! Kakor smo preteklo leto prijateljsko delovali skupaj, tako sem si svést, da bodemo tudi v prihodnje vzajemno občevali „Matici“ v korist. V ta namen, prosim, podpirajte me. odborniki stari, pa tudi novi, s katerimi se je „Matica“ zopet pomladila. Posebej prosim odseka, naj marljivo delujeta posebej gospodarski, katerega čaka letos več in resnih vprašanj.

Gospodarske zadeve (preselitev v druge prostore zaradi prevelike tesnobe v tako množnem odboru in ž njo združena prememba v stanovanji, konačna izvršitev hišne prodaje, naprava grebenične jame) se prepusté v opravilo gospodarskemu odseku.

Tajnikovo poročilo o natiskavanji letošnjih društvenih knjig se odobri. Knjige imajo oskrbovati tri tiskarne. Obsegale bodo od 48 do 50 tiskovnih pol. „Mrtve duše“, kot drugi zvezek „Zabavne knjižnice“ se že stavijo. Za „Letopis“ je zadostno število rokopisov ali poslanih ali pa do pravega časa obljubljenih; skrbjeno je za mnogovrstnost. Dr. Lampetovemu spisu določijo se presojevalci v stvarnem in jezikovnem obziru. — Razbiranje in urejanje Erjavčevih pripovednih del, ki imajo iziti v „Zabavni knjižnici“ v jednom, ali po potrebi v dveh zaporednih zvezkih, počenši s prihodnjim letom, prevzame profesor Levec. Mimo te knjige in običajnega „Letopisa“ bi bilo dobro, ko bi za leto 1888 došla nam Glovackega „Flora slovenskih pokrajin“, ki se nam že toliko časa obljubljuje. Prej ali slej se ima spraviti na svetlo vendar le Križmanova „Slovnica italijanskega jezika“, ki ni le slovnica, marveč cvetnik z mičnim berilom in slovarjem, katera je deloma že plačana, in po davnem sklepu odborovem iziti ima s podporo kot založna knjiga. — Odbiranje presojevalcev za rokopise, ki so še le obljubljeni, prepusti se književnemu odseku.

Poročilo o poverjenjskih zadevah se soglasno odobri. Nove poverjenike so dobile: Cerknica, Gorica in Jarenina; dobiti jih imata: Št. Lenart v Slov. Goricah in Slov. Gradec. Nova poverjeništa so osnovana v Mokronogu, Radečah in Žužemberku.

Udninske zadeve morajo se zvati ugodne. Za 1885. leto je plačalo 1130 letnikov, za leto 1886. 1182., za leto 1887. doslej 490. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) vabi uljudno k jubilejni slavnosti na slavo petindvajsetletnega svojega delovanja. Program slavnosti je sledeč: I. V nedeljo 1. maja: Slavnostna sv. maša v češki cerkvi sv. Ane (I. Bez.

Annagasse) ob 10. uri dopoldne. Služil jo bode z veliko asistencijo veleč. gosp. infulovani prelat dr. Ant. Horny Slovansko pevsko društvo pod vodstvom g. Jana Jirika pelo bode sledeče cerkvene zборе: 1. Kyrie od Petra Kneževića (hrvatski); 2. Gloria od Nedveda (slovenski); 3. Graduale od Bendla (češki); 4. Credo od Kuhača (hrvatski); 5. Offertorium od Bortnianskega (ruski), poje mešani zbor; 6. Sanctus, po Kijevskih napevih (ruski); 7. Benedictus od K. Jahode, poje mešani zbor (češki); 8. Agnus od Nedveda (slovenski). Pri blagoslovu poje se stari latinski choral „Tantum ergo“. Na orglah bode igral K. Jahoda. — II. V torek 3. maja: Jubilejni koncert v veliki dvorani glasbenega društva (Grosser Musikvereinsaal, I. Künstlergasse 3.), pri katerem sodelujejo slavni češki goslista Fran Ondříček, proslula ruska pianistka gospa Aneta Esipova, po celem svetu znani češki skladatelj Anton Dvořák, profesor Bogdan Lešeticki, Rus, in orchester c. kr. dvorne opere. Zbore bode vodil društveni pevovodja gosp. A. A. Buchta. Program: 1. Förchtgott-Tovačavsky A.: „Zvuki slovanske“, češki moški zbor, spremljevanjem zložil A. A. Buchta, tenor-solo pojo: gg. Ig. Mlčoch, E. Sychrowsky i J. Vilimek. 2. Smetana F.: „Vltava“, symfonija za velik orchester. 3. Worobkiewicz: „Oj čohož ti po čornilo“, maloruski moški zbor, bariton-solo poje društveni član: Kinsky (član c. kr. dvorne opere.) 4. a) Bendl K. Barcarola (češki); b) Tollinger R. „Labud se kupi“ (srbski), mešana zbora s spremljevanjem na glasoviru; tenor-solo poje slovenski konservatorist gosp. F. Pogačnik, na glasoviru spremlja g. A. Koller. 5. Dvořák A. Koncert na goslih, s spremljevanjem orchestra c. kr. dvorne opere, na goslih igra g. Fr. Ondříček, orchester pa vodi skladatelj: Dvořák Anton. 6. a) Ipavec Benjamin dr.: „Slovanska pesem“, slovenski moški zbor, pesen od Boris Mirana, pesen in skladba poklonjena k petindvajsetletnici društva; tenor-solo: g. J. Vilimek, bariton solo: g. dr. J. Floršič; b) Zajc I pl. „Diži se iz sna“, hrvatski moški zbor. 7. Rubinstein A.: „Ples nevest kašmirskih“, igra na glasoviru gospa Aneta Esipova, orchester vodi prof. Lešeticki. 8. Želenski Lad. Chor strzelców, polski moški zbor s spremljevanjem na lovskih rogih. — III. V sredo 4. maja: Slavnostni večer, v obširnih dvoranah Schneiderjeve restavracije (Harmoniesäle I. Schottenbastei.) Začetek ob 7. uri. — Mestom so sledeče cene: Cela loža po 25, 20 in 15 gld., posamezni sedeži v ložah: po 3 gld. 50 kr., 3 gld., 2 gld. 50 kr., 1 gld. 50 kr. in 1 gld. Sedeži v cerklju po 3 gold. 50 krajc.; sedeži v parteru: po 3 gold., 2 gold. 50 krajc. in 2 gld. 1 sedeži na prvi galeriji 2 gld. 50 kr. in 1 gld. Listki se dobe pri E. Wetzler-u, I. Kärntnerring in pri L. Bouchal-u, IX. Liechtensteinstrasse 12. Za goste in deputacije z dežele dovolile so vse železnice znižano vožnjo na Dunaj in nazaj proti društveni legitimaciji.

— (Slovensko gledališče.) P. n. občinstvo opozarjamo, da je na splošno željo jutri zvečer še jedna — zadnja predstava v dvorani Ljubljanske čitalnice. — (Imenovanje.) Generalni major in poveljnik 32. divizije Grollier pl. Mildensee, ki je še le pred kratkim ostavil Ljubljano, imenovan je Feldmarsallajtnantom. — (Letošnji majski avancement) se je vrlo dobro obnesel, v domačem pešpolku imenovani so: polkovnikom vitez Haydegg, podpolkovnikom Ferdinand vitez Gariboldi, stotnikom prvega reda Alfred Beck, stotnikom drugega reda Ernst Mattanović, Ludovik Hipsič in Leopold Ambrožič, nadporočnikom Fran Konschegg, Ivan Wurja, Fran Drenik, poročnikom Marko Babič, Andrej Pešek in Josip Lučovnik, in rezerv. častnikom Karol Tschurn, polkovnim zdravnikom prvega reda dr. Fr. Haas. — (Trgovinska in obrtna zbornica) ima danes ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Na dnevnem redu so te-le stvari: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o delovanji. 3. Dopis gospoda c. kr. deželnega predsednika o ustanovitvi strokovne šole za lesno obrtnijo v Ljubljani. 4. Ukaz vis. c. kr. trgovinskega ministerstva o visokosti dnin in potnih zbornicnih uradnikov in služabnikov. 5. Naprava telegrafske postaje na južnem Kolodvoru v Ljubljani. 6. Naprava telegrafske postaje v Lukovici. 7. Naprava telegrafske postaje v Medvodah.

8. Poročilo o pravih zadruga trgovcev. 9. Poročilo o pravih zadruga vseh obrtov izvemših trgovce, gostilničarje in stavbene obrte. 10. Poročilo o pravih zadruga stavbenih obrtov in 11. Poročilo o pravih zadruga gostilničarskih obrtov v sodnijskem okraji Kamniškem. 12. Poročilo o pravih zadruga vseh obrtov sodnijskega okraja na Brdu. 13. Volitev zvedencev o izdelovanji slamnikov. 14. Prememba §. 10. v Brnu sklenenega mejnarodnega dogovora o tovrnem prometu. 15. Al ima tvrdka E. iz Trsta v Dolenjem Logatci podružnico? 16. Račun za leto 1886.

— (V cestni odbor Ljubljanske okolice) bili so preteklo sredo izvoljeni gg: Fran Koščak, posestnik in župan na Grosupljem; Josip Zorec, posestnik na Dobravi; Lovro Kavčič, posestnik v Medvodah; Andrej Knez, posestnik na Viči; Jarnej Toni, posestnik na Igu; Adolf Gallé graščak v Šiški; Jakob Matjan, posestnik v Šiški. Namestnika sta: Luka Strah, župan pri D. M. v Polji, in Josip Korbar, župan v Dobrunji.

— (Napaden in oropan) je bil danes v jutro kmetski posestnik Anton Hauptman iz Št. Vida na Dolenjskem, ko je bil na potu v Ljubljano. Dospevšega v samotni gozd „Stehan“ — mej Viš njo Goro in Grosupljem, napadeta ga dva iz goščave planivša lopova, izmed katerih ga eden prime za roki, a drugi jame preiskovati obleko. Mož, ves prestrašen, jima takoj pove za svoj imetek, ki je znašal 11 gld. in nekaj drobiža. Ko lopova ta denar pri njem res najdeti, izpustita moža ter pobegneta nazaj v goščavo. — Mož je šel ves prestrašen dalje po cesti proti Ljubljani, seveda — brez vinarja.

— (Nova knjiga) izšla je pod naslovom: „Sadjarstvo ali ovočarstvo.“ I. del. Navod k umnemu izgojevanju lepega, krepkega sadnega drevja, s posebnim ozirom na osnovo, vreditve in oskrbovanje drevesnic ljudskih šol. Spisal Riha Dolenc, vodja deželne vinarke, sadjarske in poljedelske šole na Grmu. Rudolfovo. Tiskal in založil J. Krajec. 1887. 71 str. Cena 70 kr., po poštni nakaznici naročena 75 kr. Knjiga ta ima naslednja poglavja: „Nekaj o sadjereji sploh. — O pomnožitvi sadje rodečih rastlin. Pomnožitev sadonosnih rastlin s semenom. Pomnožitev sadje rodečih rastlin s potaknenci. O daljnem ravnanju z dobljenimi divjakci, stratificiranim, pa ne v sejalnico posejanim semenom in s potaknenci v drevesnici. Vzgojevanje pritlikovega drevja. Za drevesnico najbolj priporočljive sorte ali vrste sadnega drevja.“ Iz tega čitateji lahko posnamejo vse bino te lične knjige, katerej so v pojasnilo pridružene tri table z mnogimi prav dobrimi podobami. Za posestnike sadjarje je v tej knjigi mnogo in jako ukovitega gradiva, zaradi tega ne dvojimo, da bodo pridno segali po njej.

— (Nova skladba) izšla je pod naslovom: „Geslo: „Kar zamore, vsak storiti je dolžan“. 12. prediger za orglje ali harmonij po motivih pesnj iz „Cecilije“ zložil in častitemu gospodu, gospodu Feliks Stegnarju, c. kr. učitelju, deželnemu poslancu itd. v srčni hvaležnosti poklonil Danilo Fajgelj. Op. 26. Cena 50 kr. Tiskali in založili Blasnikovi nasledniki v Ljubljani 1887.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. aprila. Gospodske zbornice komisija za posvetovanje Schmerlingovega predloga glede jezikovne naredbe vsprejela je srednje stranke predlog, ki pravi, da se iz obstoječih naredeb nezakonitost izvajati ne more, da se pa vlada pozivlje, naj pri oblastvih in sodiščih še nadalje pridrži nemščino kot jezik v notranjem poslovanji, saj je vlada sama priznala, da je doslej v notranjem poslovanji veljal nemški jezik.

London 29. aprila. Dolenja zbornica zavrgla s 341 proti 240 glasom Reidov predlog in potem brez glasovanja pričela spcialno debato o irskem kazenskem zakonu.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—23)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

23. aprila.

Pri **Stomu**: Knez in knežinja Auersperg z Dunaja. — Taage iz Berolina. — Friedman, Wohlfarth, Rosanis, Taussig z Dunaja. — Fumaš iz Trsta. — Kanka, Hermann iz Brna. — Tugendhat s Češkega. — pl. Gaupp, Volduga, Deutsch iz Grada. — Davila iz Kočevja. — Savnik iz Kranja. — Pregl iz Kroke. — Ferenc iz Okeka. — Koritnik iz Starega trga. — Blum z Dunaja. — Železnikar iz Tržiča.

Pri **Malič**: pl. Merkl, pl. Markowski, Urbach, Hirner, Ziegler, Witzel z Dunaja. — Kraus iz Prage. — Stöck iz Brna. — Emistranski iz Iglave. — Schuler iz Budimpešte. — Felle, Petiš iz Grada. — Makeš iz Brežice. — Dinghofer iz Osredka. — Krobath iz Ribnice. — Preinich iz Divače.

Pri **avstrijskem cesarju**: Lindner iz Laškega trga. — Pri **južnem kolodvoru**: Lorenz z Dunaja. — Honigsberg iz Zagreba. — Jerše iz Doboveca.

Umrli so v Ljubljani:

28. aprila: Janez Rems, delavec, 26 let, Hradeckega vas št. 17, za vročinsko boleznijo. — Janez Rausky, vojaški stavbeni mojster, 30 let, pred kosarno št. 4, za jetiko. — Marjeta Buseti, delavka, 14 let, Hradeckega vas št. 17, za vročinsko boleznijo.

29. aprila: Karol Ničman, posestnikov sin, 25 let, Stari trg št. 5, za otrpnenjem možganov. — Angela Kregar, konduktirjeva hči, 7 let, Kolodvorske ulice št. 24, za vnetico možganske kožice. — Henrik Umberger, komi, 19 let, sv. Petra cesta št. 4, za jetiko.

V deželni bolnici:

26. aprila: Neža Savšek, posestnica, 43 let, za katarom v črevesu.

27. aprila: Matej Močnik, mlinarjev sin, 3 leta, za jetiko.

Meteorološki poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. aprila	7. zjutraj	741.30 mm.	8.0° C	sl. svz.	obl.	
	2. pop.	739.82 mm.	17.6° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.36 mm.	11.8° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 12.6°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 29. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.40	gld. 81.35
Srebrna renta	82.40	82.20
Zlata renta	112.—	112.—
5% marčna renta	97.90	97.60
Akcije narodne banke	874.—	874.—
Kreditne akcije	282.70	281.—
London	126.90	126.90
Srebro	—	—
Napol.	10.05 1/2	10.04
C. kr. cekini	5.97	5.96
Nemške marke	62.25	62.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127 gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	101	60
Ogerska papirna renta 5%	88	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	232	50

Henrik Ničman daje v svojem in v imenu svoje hčere Marije in vseh sorodnikov tužno vest, da je jedini preljubi sin, oziroma brat, gospod

KAROL NIČMAN,

po tridnevni, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, 29. aprila ob jedni uri po polnoči, v 25. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo nepozabljivega ranjcega vzdignilo se bude v soboto ob polu sedmi uri na Starem trgu št. 5 in bude položeno v lastno rakev k večnemu pokopu.

Sv. maše za dušnice brale se bodo v mestni farni cerkvi sv. Jakoba. (312)

V Ljubljani, dne 29. aprila 1887.

Ker se bodo opustile sobe za tuje v hotelu „EVROPA“, bude se od danes do 1. maja vse dobro ohranjeno

pohišje teh sob

iz proste roke prodajalo. (300—2)

Jako lahek Landauer

in (296—2)

več izvoženih voz

se po ceni proda v Igriških ulicah št. 8.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago.

(87—60)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkevijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

devetnajstemu rednemu občnemu zboru,

kateri se boče vršil

v Pragi v hiši banke „Slavije“ na Senovažnem trgu pop. št. 978-II. dne 14. meseca maja 1887 ob 9. uri dopoldne.

PROGRAM:

1. Nasveti členov poleg §. 31 spl. pr. I. lit. f).
2. Sklep o letnem poročilu za l. 1886. in o predlogih upravnega svetovanja.
3. Poročilo računskih preglednikov.
4. Volitve:
 - a) četvero členov in troje namestnikov upravnega svetovanja;
 - b) troje računskih preglednikov in dvoje namestnikov;
 - c) osmero razpravnih sodnikov;
 - d) poverjenikov za glavne zastope.
5. Določitev nagrad za računske preglednike.

Po končanem občnem zboru vršili se bodo takoj zbori posamičnih oddelkov, da izvrše dopolnilne volitve preglednih odborov in namestnikov za oddelke I.—V., kakor tudi za samoupravna društva odd. I., II. in IV. in občni zbor deležnikov upnega društva.

Izpisek iz pravil:

Pri občnem zboru udeleževati se, voliti in voljeni biti, so opravičeni tisti, ki so v §. 31 odd. III. obč. pravil izrecno navedeni.

Kdor se hoče udeležiti občnega zbora, ima to najkasneje do 6. maja t. l. (od 8.—12. ure dopoldne) prijaviti ravnateljstvu, katero mu legitimacijski list, program občnega zbora in letno poročilo vroči po c. kr. pošti.

V PRAGI, dne 25. aprila 1887.

(310)

Upravalno svetovanje vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

zborom členov oddelka I.—V.

in k

občnemu zboru udeležencev 2. upnega društva,

ki se bodo vršili

dne 14. meseca maja 1887 po 10. uri dopoldne

v Pragi v hiši banke „Slavije“ (Senovažni trg pop. št. 978-II.).

PROGRAM:

- Odd. I. & II. Zavarovanje kapitalij in dohodkov. 1. Dopolnilne volitve preglednega odbora in namestnikov.
2. Dopolnilne volitve preglednih odborov in namestnikov samoupravnih društev za zavarovanje pokojnin in dohodkov.
 - a) Oddelak I. b—A (Zavarovanje užitka za kmetovalce).
 - b) Oddelak I. b—B (Zavarovanje pokojnin za trgovce in obrtnike) in
 - c) Oddelak I. b—C (Zavarovanje pokojnin za uradnike in služabnike kmetijstva in gozdarstva).
 - d) Oddelak I. b—D zavarovanje pokojnin izdelovalcem sladkorja v Pragi.
 - e) Oddelak I. b—E zavarovanje pokojnin izdelovalcem sladkorja izven Prage.
- Oddelak III. (Vzajemno podedovanjska društva.) Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov.
- Oddelak IV. (Zavarovanje proti ognju.)
 1. Dopolnilna volitev preglednega odbora oddelkovega in namestnikov.
 2. Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov za samoupravno društvo mlinarjev odd. IV. (razred 4 b).
 3. Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov za samoupravno društvo za zavarovanje grško-katoliških cerkev, župnih, šolskih ali sploh občinskih poslopij.
- Oddelak V. (Zavarovanje proti toči.) 1. Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov. 2. upno društvo: Volitev 5 členov odbora in treh namestnikov.

Legitimacijski listi dobivajo se pred občnim zborom pri glavnem ravnateljstvu (Senovažni trg št. 978-II.).

V PRAGI, dne 25. aprila 1887.

Upravalno svetovanje

vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.

(309)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.